

Labdarības tirdziņa pirmie rezultāti: 1050 eiro! Prieks par labi padarītu darbu! Sirsnīgs paldies visiem iesaistītajiem! Darbs turpinās!...

- **Vēl līdz 9.decembrim ir laiks** sagatavot dāvanīņas, lai tās varētu nogādāt karadarbībā cietušajiem bērniem pasaules karstajos punktos - akcija **“Zvaigzne austrumos”**

Reiz dzīvoja kurpnieks. Sieva tam bija nomirusi, un palika viņi divi vien ar dēlu – mazu, jauku puisēnu. Pienāca Ziemassvētki un dēls saka tēvam:

— Tēti, šodien pie mums atnāks Kristus – Glābējs.

— Ko, tu, dēls! — kurpnieks neticīgi atrauca.

— Tad redzēsi, atnāks. Viņš pats man to sapnī pateica.

Puisēns gaidīja, gaidīja dārgo ciemiņu, ik pa brīdim paskatījās pa logu, neviena nav. Un te, pēkšņi, ieraudzīja, ka sētā divi puikas iekausta trešo. Tas, nabadziņš pat nepretojas. Kurpnieka dēls izskrēja pagalmā, izdzenāja puikas, bet piekauto zēnu atveda mājas. Pabaroja, nomazgāja, apģērba. Te pēkšņi dēls tēvam saka:

— Tēti, tēti, man ir divi pāri zābaku, bet šim puisītim pirksti lien ārā no kurpēm. Vai es drīkstu viņam savus velteņus atdot, ārā tik auksts un šodien taču svētki!

— Nu, ko, ja tu tā vēlies, atdod, — piekrita tēvs. Atdeva puikam zābakus un tas priecīgs un laimīgs devās mājup.

Pagāja laiciņš, bet kurpnieka dēls pie loga vēl joprojām gaida Glābēju. Garām mājai gāja nabags un, ieraudzījis puiku pie loga, palūdza:

— Labie ļaudis! Rīt Ziemassvētki, bet es trīs dienas neko neesmu ēdis. Lūdzu, esiet tik laipni, un iedodiet kaut gabaliņu maizes!

— Nāc, vectētiņ iekšā! — pasauca zēns. — Dod, Dievs tev veselību. Pabaroja ar svētku pīrāgu, padzirdēja, nomazgāja un večuks laimīgs devās projām.

Bet puika visu laiku Glābēju gaida, jau nervozēt sāka. Iestājās nakts, uz ielas iedegās lampas, sākās putenis. Un pēkšņi puika iesaucas:

— Oi, tēti! Tur uz ielas stāv kāda sieviete ar mazu bērniņu uz rokām! Paskaties, viņa dreb, viņai auksti. Abi izskrēja uz ielas un ieveda

sievieti mājā. Pabaroja, padzirdēja. Un dēls tēvam saka:

— Tēti, kur gan viņi tādā putenī ies. Labāk lai paliek pie mums – pārnakšnos, sasildīsies un rīt no rīta turpinās savu ceļu.

— Kur gan pie mums nakšņot? — vaicāja tēvs.

— Tepat vien saspiedīsimes – tu uz dīvāna, es uz lielā čemodāna, bet viņi lai guļ lielajā gultā.

— Nu, ko, labi, lai paliek.

Visi devās pie miera. Un sapnī zēnam rādās, it kā beidzot pie viņa atnāk Glābējs un maigi saka:

— Mans mīļais bērns! Esi svētīts uz visu tavu mūžu.

— Dievs, es tevi dienā gaidīju, – brīnījās zēns. Bet Dievs saka:

— Es trīs reizes pie tevis nācu, mans mīļais. Un trīs reizes tu mani pieņēmi. Un pieņēmi tā, ka labāk pat iedomāties nevar.

— Dievs, es nezināju! Kad tas bija? Kāpēc es nepamanīju?

— Nezināji, bet vienalga pieņēmi. Pirmo reizi tu mazo puiku izglābi no kaušļiem. Pateicos tev.

— Dievs, bet kad tad tu otro reizi atnāci? Es acis izskatīju, bet tevi neredzēju!

— Otro reizi es atnācu nabaga izskatā – jūs paši ar tēvu garoziņas graužāt, bet man atdevāt svētku pīrāgu.

— Un trešo reizi? Varbūt trešajā reizē es tevi būtu atpazinis?

— Bet trešo reizi es kopā ar savu māti pie tevis nakšņoju. Esi laimīgs mans dēls, lai tev Dieva svētība!

No rīta puisēns pamodās un jautāja tēvam:

— Tēti, kur palika sieviete ar bērniņu? Skatās – neviena nav. Veltenīši, kurus mazajam puikam uzdāvināja, glīti stūrī stāv, uz galda svētku pīrāgs – gluži neskarts. Bet sirdī tāds neizsakāms prieks un laimes sajūta, kāds nekad dzīvē nav bijis.

Kāds stāstiņš no dzīves

Pirms dažiem gadiem kāda jaunu pārdevēju grupa devās uz reģionālo pārdošanas un marketinga konferenci Čikāgā. Viņi bija stingri nosolījušies savām sievietēm būt atpakaļ jau piektdienas pēcpusdienā, lai kopā ar ģimenēm varētu ieturēt piektdienas vakariņas. Skrējienā pa Čikāgas lidostu, jau mazliet kavēdami reisu, kāds no vīriem netīšām apgāza ābolu stendu. Vienā mirklī āboli izplūda un ripoja uz visām pusēm. Neatskatoties un neapstājoties, grupa turpināja skrējieni uz iekāpšanu lidmašīnā...

Visi, izņemot vienu! Viņš apstājās, ievilka dziļu elpu, pēkšņi sajuta milzīgu līdzjūtību pret ābolu pārdevēju par nodarīto. Un sauca pārējiem, lai tie viņu negaida, viņš lidos ar nākamo reisu, lūdzot, lai paskaidro viņa sievai notikušo.

Vīrietis atgriezās terminālā, kur āboli bija izkaisīti pa visu grīdu. Un bija laimīgs, ka tā ir izdarījis. Jo 16 gadus vecā pārdevēja bija pilnīgi akla! Pār viņas vaigiem tecēja asaras, viņa izmisumā un bezpalīdzībā centās atrast kādu aizriepojušo ābolu... Neviens nebija apstājies, lai viņai palīdzētu. Visi steidzās uz savām lidmašīnām.

Vīrietis pietupās un sāka lasīt izkaisītos augļus, liekot tos atpakaļ uz galda un kārtojot apgāzto stendu. Viņš atlasīja arī bojātos un nolika tos atsevišķā grozā.

Kad viņš bija beidzis darāmo, tad izvilka maku un teica meitenei: "Lūdzu, pieņem 40\$ par nodarīto. Vai pietiks?" Meitene, caur asarām, pamāja ar galvu. Tad viņš turpināja: "Ceru, ka pavisam nesabojāju tev dienu un garastāvokli."

Jau pagriezies, lai dotos prom, viņš dzirdēja aklo meiteni saucam: "Mister..." Vīrietis apstājās un apgriezās atpakaļ, skatīdamies meitenes aklajās acīs. Viņa turpināja: "Vai tu esi Dievs?"

Jaunais vīrietis sastinga... un neko nesaprata. Panācis atpakaļ, viņš teica: "Nē, es nemaz neesmu Dievs vai Dievam līdzīgs. Dievs ir labs, laipns, rūpīgs, mīlošs un nekad, nekad nebūtu ieskrējis tavā ābolu stendā."

Meitene pamāja ar galvu un teica: "Es jautāju tāpēc, ka pirms brīža lūdzu Dievu palīdzēt man salasīt ābolus. Viņš atsūtīja tevi. Tad nu tu esi kā Viņš – tikai Viņš zina, kurš var izpildīt Viņa gribu. Paldies, ka sadzirdēji Viņa lūgumu, mister..."

Vīram un sievai vajadzētu būt kā rokai un acij. Kad rokai sāp, acij vajadzētu raudāt.

Un kad acs raud, rokai vajadzētu noslaucīt asaras.

(Svētais Jānis Zeltamute)

-Kas Tev rokā?
- Laime.
- Kāpēc tik maza?
- Viņa ir tikai mana. Bet viņa ir tik starojoša un skaista.
- Jā... apbrīnojama.
- Vēlies gabaliņu?
- Jā...
- Pasniedz plaukstu. Es padalīšos.
- Vai...! Viņa ir tik silta...
- Patīk?
- Ļoti... Paldies!
- Tuviem cilvēkiem nav jāsaka paldies.
- Kāpēc?
- Viņi saprot visu bez vārdiem. Pēc acīm.
- Bet svešie?
- Svešie saka paldies svešajiem. Pienāks laiks un

Tu sapratīsi.
- Zini... man tagad kļūva daudz labāk, kad laime ir rokā...
- Tas tā ir vienmēr.
- Bet, ja es ar kādu padalīšos?
- Tev Tava laime tikai pieaug.
- Kāpēc?
- Pats nezinu. Vienmēr jūtu, ka mana laime kļūst arvien siltāka.
- Vai roku apdedzināt nevar?
- Roku var apdedzināt ar skaudību. Ar laimi roku nevar apdedzināt.
- Zini... es zinu ar ko gribu padalīties šajā laimē.
- Es esmu priecīgs par to.
- Tad...
- Tieši tā, mēs vēl tiksimies. DALIES AR TO, JO TIK DAUDZIEM VIŅAS PIETRŪKST.

Vai nu jūs jau esat piedzīvojuši to laimi, būt par vecākiem, vai tas jums ir vēl priekšā - domas par to, kāds es būšu, vai esmu kā vecāks, ik pa laikam nāk mūsu prātos. Kā būt labam vecākam, par to ir neskaitāmi padomi un raksti žurnālos un medijos, bet bieži tie mūs iedzen izmisumā, jo saprotam, ka ilgtermiņā ieteikto ir grūti realizēt. Kāpēc? Tāpēc, ka ne tikai katrs bērns ir unikāls, bet arī katra ģimene, katrs cilvēks un viņa dzīves pieredze, kas nāk līdzī, ir unikāla. Un kas der vienam - neder otram. Bet ir kas tāds, kas der un ir nepieciešams visiem - pāri visām prasmēm un gudrībām, mums ir jāatrod laiks saviem bērniem iemācīt mīlēt Dievu. Viss pārējais ir zūdošs un mainīgs, bet pamats, kurš būs likts Dievā, paliks. Vislabāk to ir iemācīt ar savu piemēru. Bērns atdarina to, ko vecāks saka un tā iemācās runāt. Viņš atdarina to, ko vecāks dara un tā iemācās dzīvot. Un bērns atdarina to, kam vecāks tic, un tā iemācās ticēt. Ja es neiemācīšu savam bērnam, kā sekot Kristum, tad pasaule iemācīs - kā nesekot.

Un tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu spēku. Un lai šie vārdi, ko es tev šodien pavēlu, tev paliek ierakstīti tavā sirdī. Un atgādini tos saviem bērniem un runā tos sēžot savā namā un pa ceļu ejot, guļoties un ceļoties. *(5.Mozus 6:7)*

Māci savam bērnam viņa ceļu, no tā viņš neatstājas arī tad, kad viņš jau vecs kļuvis.

(Salamana pamācības 22:6)

Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat darait arī jūs viņiem. Jo tā ir bauslība un pravieši. *(Mateja 7:12)*

Radi savam bērnam dziļu mīlestību pret Dievu stāstot Bībeles stāstus. Māci viņam, kā pavadīt ikdienā laiku ar Dievu, rādot piemēru. Lūdz Dievu kopā ar ģimeni un stāsti viņam savas dzīves liecības - gan uzvaras, gan zaudējumus, lai paradītu, ka Dievs ir dzīvs arī tavā dzīvē.

/Alisija Mišela "Your vibrant Family"/

Piemērs ir labāks, kā likums. Mīlestība, kas pieņem ir labāka par likumu, kas pieprasa. Esiet tādi vecāki, kādus jūs vēlaties redzēt savus bērnus. */Kreigs T. Ovens/*

KĀPĒC CILVĒKI KLIEDZ un neprot sarunāties ?

Reiz kāds gudrs vīrs vaicāja saviem mācekļiem:

- "Sakiet, kāpēc kad cilvēki strīdās, viņi kliedz viens uz otru?"
- "Tāpēc, ka zaudē mieru", teica viens
- "Bet kāpēc ir jāklie dz, ja cilvēks atrodas līdzās?"

Mācekļi piedāvāja dažādas atbildes, bet neviena no tām neapmierināja gudro vīru.

Tad viņš teica:

- "Kad cilvēki strīdās, viņu sirdis attālinās viena no otras. Lai pārvarētu siržu attālumu un dzirdētu, ko otrs saka, ir jāklie dz! Jo dziļāks strīds, jo lielāka bļaus tīšanās.

Kas notiek, ja cilvēki mīl viens otru? Viņi neklie dz. Viņi ir līdzās un var klusēt un būt laimīgi. Kāpēc? — Viņu sirdis ir ļoti tuvu, starp sirdīm nav attāluma. Bet kas notiek, ja tuvums pārtop mīlestībā? Tad pat runāt nav nepieciešams, var sarunāties acu skatieniem, visu var saprast bez vārdiem.

Tad nu, lūk, kad strīdaties, neatļaujiet sirdīm attālināties, nesakiet vārdus, kuri padarīs attālumu starp sirdīm milzīgu . Var pienākt diena, kad attālums būs tik liels, ka atpakaļceļu vairs veikt nevarēsiet. Klusēšanas avots ir mīlestība . Tas ir Dieva noslēpums.

(Baznīcas tēvs, Sv Īzaks no Sīrijas, 7. gs)

Mazs zēns sava tēva pavadībā pirmo reizi bija atnācis uz baznīcu un piedalījās dievkalpojumā.

Tēvs un Dēls, kam vēl nav pieci gadi. Viss viņam bija jauns un nepazīstams.

Kad bija pienācis laiks ziedojumiem un līdz viņiem bija nonācis ziedojumu trauks, puika, visiem dzirdot, sacīja savam tēvam: "Tēt, par mani gan nemaksā. Man vēl nav piecu gadu."

Kāpēc Jēzus ir daudz labāks, nekā Ziemassvētku vecītis!

Ziemsvētku vecītis	Jēzus
dzīvo Ziemeļpolā...	ir visur!
vizinās ar ragaviņām...	vizinās ar vēju un iet pa ūdeni!
gan atnāk, bet tikai vienu reizi gadā...	vienmēr ir gatavs tev palīdzēt!
dod tev labumiņus...	rūpējas par to, lai tev būtu viss, kas vajadzīgs un vēl vairāk!
ielien tavas mājas skurstenī negaidīti...	stāv pie tavām durvīm un klausina. Viņš ienāk tikai tad, ja tu viņu ieaicini sirsniņā!
Tev jāgaida rindā, lai satiktos ar Zsv. vecītis...	JĒZUS ir tev blakus tiklīdz tu saki: "Jēzu!"
atļauj tev sēdēt uz sava celiša...	ļauj tev atpūsties Viņa rokās!
nezina tavu vārdu. Viņš tikai saka: "Sveiks, mazo zēn vai meitenīt! Kā tevi sauc?"...	zināja tavu vārdu pat pirms tavas dzimšanas. Viņš zina ne tikai tavu vārdu, bet arī adresi. Viņš zina tavu pagātņi un to, kas vēl būs. Viņš pat zina, cik tev matu uz galvas!
tikai saka: "Ho, ho, ho!"...	saka: tu esi mans mīļais bērns!
teic: "Tu tikai neraudi!"...	sacīja: "Atdod visas savas rūpes man, es tev palīdzēšu!"
var tevi sasmīdināt...	dod prieku, kas ir mūsu spēks!
liek dāvanas tikai zem Ziemassvētku eglītes...	pats kļūva par mūsu dāvanu!!!

Ziemsvētku laiks mūsu draudzē:

- Adventa laika dievkalpojumi pl.11, bet 22.decembrī vēl arī **pl.16 "Ziemassvētku brīnums"** - jauniešu un bērnu izrāde
- **Ziemsvētku vakara svētku dievkalpojums otrdien,24.decembrī pl.17**

Sveicam decembrī!

2.12. - Aivars Mellums

20.12. - Ina Lašauri

2.12. - Indra Roskoša

27.12. - Lina Riaukiene

4.12. - Antons Karabausks – 45

30.12. - Ivonna Rozentāle

12.12. - Emīlija Poļikarpova

30.12. - Paula Upīte

Dažkārt mūsu plāni neizdodas tādēļ, ka Dievam ir labāki.

/Nezinām/

Zināšanai!

2.decembrī, tieši 30 dienas pirms stāsies spēkā Ugunsdrošības noteikumu prasība, kas nosaka, ka visos mājokļos jābūt uzstādītiem dūmu detektoriem, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) aicina ikvienu iedzīvotāju, kuram ir jautājumi par ugunsdrošību un dūmu detektoriem, doties uz jebkuru no 92 VUGD daļām un posteņiem visā Latvijā, kā arī Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžu, un saņemt konsultāciju. **No plkst. 14.30 līdz 18.30**

zentasvara50@inbox.lv ; 26801575